

Església parroquial de Santa Cristina d'Aro

Té les estructures bàsiques d'un edifici preromànic del segle X. S'hi combinen elements de la tradició arquitectònica (arcs de

ferradura) amb elements de la nova arquitectura que aparegué al país al primer terç del segle XI (absis semicircular amb arc presbiteral, i elements decoratius llombards).

El temple té dues naus i transepte. A la banda de tramuntana de l'església hi van ser afegides tres capelles laterals, probablement als segles XVI o XVII.

L'església posseeix un relleu preromànic i una porta romànica del segle XII o XIII. La porta de la façana principal és rectangular i data del segle XVIII.

La torre-campanar té estructures romàniques, i ha estat coberta al segle XX amb rajoles verdes.

A l'interior de l'església hi ha el retaule de Santa Cristina, del qual és autor un mestre català del segle XVI, amb influència de l'escola valenciana. Joan Pujades va dissenyar-ne l'estructura. Les pintures són, probablement, de Joan Sanches Galindo.

A les capelles laterals s'hi conserven igualment unes teles realitzades al segle XX per l'artistes cassanenc Benet Casabó.

